

๒๖ ก.ค. ๒๕๓๙

การสร้างและวัดผลสัมฤทธิ์ หลักสูตรสิ่งแวดล้อมศึกษา
ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยใช้แบบเรียนด้วยตนเอง
กรณีศึกษา : อาสาสมัครสาธารณสุข จังหวัดพัทลุง

CURRICULUM CONSTRUCTION AND ACHIEVEMENT MEASUREMENT
OF THE ENVIRONMENTAL EDUCATION BY SELF-LEARNING MODULE
IN NATURAL RESOURCES AND ENVIRONMENTAL CONSERVATION
CASE STUDY : HEALTH VOLUNTEERS OF PHATHALUNG PROVINCE

อดม อัมพรพันธ์

อธิบั้นทนการ

จาก

บัณฑิตวิทยาลัย ม.มหิดล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารสิ่งแวดล้อม
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

พ.ศ. ๒๕๓๙

๗

๑๗๘๖๗

๒๕๓๙

Copyright by Mahidol University

38277 ๑.๒

ชื่อวิทยานิพนธ์

การสร้างและวัดผลสัมฤทธิ์หลักสูตรสิ่งแวดล้อมศึกษา
ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
โดยใช้แบบเรียนด้วยตนเอง

ผู้วิจัย

กรณีศึกษา : อาสาสมัครสาธารณสุข จังหวัดพัทลุง
อุดม อัมพรพันธ์

ปริญญา

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

(สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารสิ่งแวดล้อม)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

ลัดดาวัลย์ ทองนพ, วท.บ., M.P.H.

สุขุม กู่ทอง, สส.บ., วท.ม.

วันที่สำเร็จการศึกษา

14 พฤษภาคม พ.ศ. 2539

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์หลักสูตรสิ่งแวดล้อมศึกษา ในกลุ่มอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน และศึกษาถึงผลกระทบของปัจจัยต่างๆ ที่มีต่อความรู้ ที่ทัศนคติและพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดพัทลุง จำนวน 230 คน ใช้เครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถามและแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การวิเคราะห์ความแตกต่างในกลุ่มตัวแปรเดียวกัน (t-test) การวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน

ผลการศึกษาแสดงว่า หลังจากผ่านการเรียนหลักสูตรสิ่งแวดล้อมศึกษาตลอดหลักสูตร อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านมีความรู้สิ่งแวดล้อมศึกษาสูงกว่าก่อนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และพบว่าปัจจัยที่ทำให้ทัศนคติและพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา การใช้ประโยชน์ที่ดิน ประสบการณ์เกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมและการรับรู้ข่าวสารสิ่งแวดล้อม โดยพบว่า เพศหญิงจะมีทัศนคติและพฤติกรรมที่ถูกต้องมากกว่าเพศชาย กลุ่มที่มีอายุ 29 ปีและ

ต่ำกว่า มีทัศนคติและพฤติกรรมที่ถูกต้องมากกว่ากลุ่มที่มีอายุมากกว่า กลุ่มที่มีการศึกษาที่สูงกว่า ประถมศึกษาตอนปลายมีทัศนคติและพฤติกรรมที่ถูกต้องมากกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาต่ำกว่า กลุ่มที่มีการใช้ประโยชน์ที่ดิน 29 ไร่ขึ้นไปจะมีทัศนคติและพฤติกรรมที่ถูกต้องมากกว่ากลุ่มที่มีการใช้ประโยชน์ที่ดินน้อยกว่า กลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อม 6 ครั้งขึ้นไปจะมีทัศนคติและพฤติกรรมที่ถูกต้องมากกว่ากลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมน้อยกว่า และกลุ่มที่ไม่เคยมีประสบการณ์ด้านนี้ กลุ่มที่มีการรับรู้ข่าวสารสิ่งแวดล้อมทุกวันจะมีทัศนคติและพฤติกรรมที่ถูกต้องมากกว่ากลุ่มที่มีความถี่ของการรับรู้ข่าวสารสิ่งแวดล้อมน้อยกว่า และกลุ่มที่ไม่ได้รับรู้ข่าวสารสิ่งแวดล้อมเลย

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านโคกใช้ การวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านมากที่สุด ได้แก่ การรับรู้ข่าวสารสิ่งแวดล้อม รองลงมาคือ ปัจจัยทางการศึกษา ประสบการณ์เกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมและการใช้ประโยชน์ที่ดิน ตามลำดับ ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมมากที่สุด ได้แก่ การรับรู้ข่าวสารสิ่งแวดล้อม รองลงมาคือ ปัจจัยทางประสบการณ์เกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อม การใช้ประโยชน์ที่ดินและการศึกษา ตามลำดับ โดยจะสามารถอธิบายความสัมพันธ์ในเชิงบวกทุกตัวแปร กล่าวคือ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ที่ได้รับรู้ข่าวสารสิ่งแวดล้อมมากกว่า มีการศึกษาสูงขึ้น มีประสบการณ์เกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มากกว่า และใช้ประโยชน์ที่ดินมากจะมีทัศนคติและพฤติกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ถูกต้องสูงตามไปด้วย

Thesis Titel Curriculum Construction and Achievement measurement of the Environmental Education by self-learning Module in Natural Resources and Environmental Conservation

Case Study : Health Volunteers of Phathalung Province.

Name Udom Ampronpun

Degree Master of Science
(Technology of Environmental Programme)

Thesis Supervisory Committee
Laddawan Thong-nop, B.Sc., M.P.H.
Sukum Phuthong, B.A., M.Sc.

Date of Graduation 14 May B.E. 2539 (1996)

ABSTRACT

The objectives of this research are to study: i) the environmental education curriculum achievement and, ii) factors influencing the natural resources and environmental conservation knowledge, attitude and behavior of health volunteers target group. Response from 230 health volunteers in Phathalung province were collected through questionnaires and achievement test. The statistics for research are percentage, mean, standard deviation, one-way analysis of variance, match pair t-test and stepwise multiple regression analysis.

It was found that the environmental education knowledge of health volunteers were significantly increase (p value < 0.05) after having gone through the Environmental education curriculum.

The result revealed that the factors significantly influenced the natural resources and environmental conservation attitude and behavior (p value < 0.05) are: sex; age; education; land use; environmental problem experience and receiving news on environment. The result showed that those who have better attitude and behavior were: female; age lower than twenty-nine year old; education higher than primary level; land use more than twenty-nine rai; having environment problem experience more than six times and receiving news on environment every day.

Relationship influencing among factors the natural resources and environment conservation attitude and behavior of health volunteers were analyzed with the stepwise multiple regression analysis. It was found that positive relationship factors influencing the natural resources and environment conservation attitude of health volunteers were: receiving news on environment; education; environmental problem experience and land use respectively. For behavior were: receiving news on environment; environmental problem experience; land use and education respectively. It could be concluded that the health volunteers who have receiving news on environment every day; education higher than primary level; environmental problem experience more than six times and land use more than twenty-nine rai have better attitude and behavior than other groups.